

Tale ved begravelse Sct. Pauls kirke onsdag den 14. juli 2021 kl. 09.30.

Salmer, trykte: 728/”Ave Maria”/192(synges stående)
/11 (synges stående)

Vi er samlede her i Sct. Pauls kirke i dag, fordi vi skal tage afsked med Mogens Skjøth, hvis liv i denne verden er løbet til ende i en alder af 93 år.

I dag skal vi fejre Mogens liv og takke Gud for ham. Dernæst skal vi overgive hans krop til jorden, hvorfra han skal opstå fra de døde. Og så skal vi dag betænke at vi selv skal dø - med mindre Jesus overrasker os og kommer inden – for at vi kan leve mere intenst og håbfyldt.

Vi ser Mogens foran os. Vi har alle haft oplevelser med ham. Særligt dig, Thomas Nikolaj, din fars strenge opdragelse, da du var barn og ung og hvordan I fandt hinanden og fik det godt sammen, og den øvrige familie, dig Sonia og dine som blev knyttet til ham med hjertebånd. Venner, relationer fra en eller flere af de utallige sammenhænge Mogens var i.

Han var fra Aarhus, boede det meste af sit liv her i dette kvarter, med nogle afstikkere til København, Ryslinge og Herning, og så hjem til Aarhus. 8. juli

1928 blev han døbt i det gamle dåbsfad. Det blev skiftet ud med et nyt i 1960erne og ingen vidste hvor det gamle var, men Mogens fandt det mange år efter, fik shinet det op og ønskede at det skulle bruges mellem Mariæ bebudelse og pinse, pga. Mariæbebudelsesmotivet i dåbsfadet. Og det bliver det. Det dåbsfad er i dag placeret i døbefonten. Han døde 93 år og én dag efter sin dåbsdag. Man kan godt dø, når man er døbt og lever i sin dåb som Mogens gjorde. Han blev også konfirmeret her, under krigen i 1941 af den navnkundige pastor Sølling. Han gik på Fjordsgades skole og blev student fra Marselisborg gymnasium. Og typisk ham holdt han kontakt til mange af sine kammerater så længe de levede.

Han kom fra et godt hjem hos storebror Niels og fader Skjøth, arkitekten og hans levende og kreative moder. Han læste jura og brugte det aldrig. Det var en misforståelse af han blev cand. jur. Han var som moderen den kreative, levende, kunne synge, spille, male, holde foredrag, han pyntede på fakta på underholdende vis, skrive sange, lave mad, bygge en fest og et arrangement op f.eks. menighedsrådets julefrokost med snapsesangene og sange med alvor og skæmt i god blanding, højskolelærer, naturvejleder, frimurer i mange år, med i hjerteforeningen, i

danmarkssamfundet, flaget er om hans kiste i dag, frihedskampens veteraner Han sørgede år for år for kransen på Ritz. Han afholdt årligt seminar om sikkerhedspolitik i NATOsammenhæng. 40 år i menighedsrådet - på grund af corona kunne vi desværre ikke markere det og hylde ham - deraf mange som kirkeværge. Meget mere, jeg kan ikke tælle dem alle. Altid pertentlig, velforberedt, sirlig. Han gjorde sig altid umage, tog det ekstra skridt og var altid elegant klædt. Man så ham og jeg tror, han kunne lide at vi gjorde det. Han havde et stort ego - hvad vi alle jo har. Se ham gøre en udstilling klar i Sognehuset. Hans stemme på en udflugt, jeg kunne aldrig køre træt i at høre på ham, eller da han til en koncert klædte sig ud som Mozart eller lavede revy til min indsættelse ved middagen ude på Skovmøllen, hvor jeg tænkte, hvad er det for en mand?

Personen Mogens var sjov, morsom, kærlig, mild, havde sine meninger, satte han sig noget i hovedet, kunne han være stædig og vedholdende... og han var sårbar og kunne blive ked af det. Engang forlod han et møde, hvor Mogens syntes, han ikke kunne være. Hvor gik han hen? Herop og bad. Men han bar ikke nag. Han kunne virkelig udtrykke livsglæden. Engang i præsteværelset udbrød han: det bliver en dejlig dag. Mogens var en personlighed, vi aldrig vil glemme.

Jeg tror, at troen på Gud var naturlig for Ham. Han levede i bevidstheden om at være foran Gud. Og den bevidsthed blev stærkere for ham gennem årene ikke mindst de sidste tyve år.

Det er i hans ånd at vi i dag begynder med ”Du gav mig, o Herre, en lod af din jord”. Livet som skænket og dyrebart. Jeg er forvalter og tjener. Jeg skal bruge det pund, jeg fik givet. Mogens havde fået mange talenter givet og han brugte dem. Han gjorde sig umage. Forskønne og forbedre. Fra moderen: ”Hvis man kan, så skal man”. Det betød også, at man skulle overvinde det man gerne ville undgå. I kærlighed til andre mennesker og deres glæde og Mogens kunne rumme mange typer og sind, både de rige og fine, de skæve og små. Lad os tage det til os: Leve foran Gud, livet er skænket, gøre det vi kan med det vi har fået og gøre os umage.

Men Gud kender vi særligt og på enestående vis gennem netop Jesus. Hans person. Han er Guds ansigt i verden. Hans blik er Guds blik. Sådan er Gud, ikke anderledes. Det Han sagde, det Han gjorde. Hans død for os på korset. Hans opstandelse fra de døde. Denne Kristus skal hyldes og æres. Mogens mente, at hver gang vi sang ”Hil dig, Frelser og Forsoner!” skulle man stå op. Og det skal vi selvfølgelig om lidt når vi

skal synge den og Grundtvigs stærke ord: ”Du, som har dig selv mig givet, lad i dig mig elske livet, så for dig kun hjertet banker, så kun du i mine tanker er den dybe sammenhæng.” Sådan: Elske livet. I Kristus med Ham som den dybe sammenhæng, den røde tråd. Omgivet af Kristus. Under mig Hans faste ord. Bag mig Hans tilgivelse. Foran mig de banede veje. Over mig Hans velsignende hænder.

Mogens satte Jesu mor, Maria, højt. Tænk, hun påtog sig at føde Jesus ind i verden. Hun åbnede sig for underet. Et forbillede på tro. Når vi står over for Guds henvendelse og under, da med hende svare: ”Se, jeg er Herrens tjenerinde, mig ske efter dit ord!” Mogens var en af dem, der stod bag, at vi fik Maria med Jesusbarnet for vores øje herinde derovre på væggen sammen med Marias lovsang. Derfor præluderede organist David også over ”Nu kom der bud fra englekor.” Om lidt skal vi lytte til Ave Maria, som skal lyde skønt i vore ører. Som postludium en henvendelse til Maria, som med sin langsomme, smukke melodi emmer af tillid til Guds vilje. Sådan som Gud brugte Maria, sådan beder vi og Mogens: Brug mig som bedst du vil. Din vilje ske! Maria betød meget for Mogens og det må hun også godt for os.

En fjerde ting: Glæden. I et interview jeg lavede med ham i maj og som I kan se på hjemmesiden her i juli

under ”præstens klumme” sagde han: ”Det jeg har beskæftiget mig med har gennemgående gjort mig glad. Jeg tænker her på Paulus ord: Vær altid glade, bed uophørligt, sig tak under alle forhold.”

Da jeg besøgte ham sidste år, da han var indlagt og vi troede at det gik mod enden, spurgte jeg ham: Har du et ord til Sct. Pauls? Og han svarede: Bliv med at håbe! Sagt af en mand, der troede han skulle dø. Man skal ikke miste håbet.

Han slutter interviewet med Soli Deo Gloria. Gud alene æren, som der står på det orgel, Mogens var med til at fik den stærke lidenskabsfulde røde farve.

Sig tak under alle forhold. Det gjorde Mogens i fredags. Det sidste han sagde, da jeg var hos ham var: Tak! I dag takker vi Mogens og vi slutter gudstjenesten med i Mogens ånd stående at takke Gud for livet og overgive os til Ham. Amen.